

at indebære de nævnte konsekvenser, eller ved, at man i kildeskattelovens § 1, nr. 2, ændrer „indkomstbeskatning“ til „beskatning“.

b. Udfærdigelsen af skattekort sker som hovedregel i overensstemmelse med de oplysninger, som senest er lagt til grund ved skatteligning eller ved fastsættelse af grundlag for foreløbig skattesvarelse. Efter § 53 i kildeskatteloven kan denne hovedregel dog fraviges i tilfælde, hvor der er særligt grundlag for at antage, at indkomstforholdene i den kommende periode eller formueforholdene ved periodens udgang vil afvige væsentligt fra, hvad der skulle lægges til grund ifølge hovedreglen. Under tilsvarende betingelser kan forskudsgrundlaget ændres i selve den periode, hvori de foreløbige skatter skal betales.

Den skattepligtiges mulighed for at begære fravigelse efter § 53 beror på, hvorledes „afvige væsentligt fra“ fortolkes. AS skal herved navnlig pege på, at også forventede eller senere indtrufne ændringer i beløb, som kan fradrages, må kunne begrunde fravigelse efter § 53. Medens anvendelsen af trækprocent giver en smidig tilpasning mellem skattebetaling og faktiske indkomst-beløb, medfører ændring i fradragsbeløb ikke ændring i skattebetalingen, før fradragsbeløbene korrigeres på skattekortet. Der vil derfor efter AS' opfattelse være behov for særlig hensyntagen til ændringer i fradragsbeløbene, navnlig hvor disse ændringer har en mere varig karakter.

Som eksempel skal fremdrages ændringer i lønmodtageres egne pensionsbidrag. Ved ændringsforslag nr. 17 A og 18 til kildeskatteloven (§ 47, resp. § 48, stk. 4) er disse bidrag blevet ligestillet med andre fradrag på skattekortet. Dette indebærer for overenskomstansatte akademikere, der som minimum betaler et eget pensionsbidrag på 5 pct. af lønnen, men hvis egetbidrag kan forhøjes til 12 pct., at der i adskillige tilfælde kan blive behov for fradragskorrektion på skattekortet. Især gælder dette, hvor den pågældende i årets løb indtræder i en pensionskasseordning.

c. I det af finansministeren den 3. april 1968 fremsatte forslag til lov om ændring af ligningsloven foreslås under pkt. 2 en ny § 32 D, hvorefter de kommunale ligningsmyndigheder eller en af kommunal-

bestyrelsen dertil bemyndiget person, der enten er medlem af ligningsmyndigheden eller ansat i kommunen eller en anden kommune, fastsætter grundlaget for den foreløbige skattesvarelse efter kildeskattelovens bestemmelser. Når afgørelsen er truffet, af en dertil bemyndiget person, kan den indbringes for den lokale ligningsmyndighed, der således begge i tilfælde er sidste instans.

I bemærkningerne til lovforslaget anføres, at der ikke er så stor trang til at kunne indbringe ligningsmyndighedens afgørelse om forskudsskattegrundlaget for skatterådet, da skatteansættelsen efter indkomstårets udløb er afgørende for det endelige skattetilsvaret, og denne som hidtil kan påklages til skatterådet.

AS må nære stor betænkelighed ved, at afgørelser med hensyn til forskudsskattegrundlaget ikke som andre administrative afgørelser kan indbringes for højere myndigheder, ikke mindst under hensyn til, at afgørelserne i henhold til den omtalte bemyndigelse kan træffes af en enkelt person. Selvom de afgørelser, der træffes af de lokale ligningsmyndigheder, i almindelighed vil ramme det rigtige, kan der i tilfælde af faldende indkomster, eller dersom fradrag ikke anerkendes, i høj grad være behov for et klageorgan.

Da der i sådanne tilfælde vil kunne gå op til flere år, inden skatteyderen gennem udnyttelse af sin klageadgang med hensyn til den endelige skatteansættelse får sin eventuelle ret — og dermed får tilbagebetalt et for meget erlagt skattebeløb — taler hensynet til retssikkerheden afgørende for, at reglerne ændres således, at der indføres en hurtigtvirkende overordnet klageinstans.

d. Ved de i kildeskatteloven indeholdte bestemmelser er i forhold til den hidtidige retstilstand gennemført vidtgående ændringer af reglerne om beskatning af dødsboer og arvinger, hvilket ifølge motiverne er begrundet i ønsket om at opnå kontinuitet i beskatningen samt at hindre skattemæssig opskrivning af driftsaktiver og varelagre, hvorpå afdøde i medfør af afskrivningsreglerne har foretaget skattemæssig afskrivning. Loven gennemfører derfor beskatning af fortjenester konstateret ved dødsboets salg af aktiver. Uden tilstrækkelig undersøgelse af konsekvenserne er arveudlæg blevet ligestillet med salg.